

направи Патрицій, а Ибасъ съ писменны-ты си отговори всякъ лъга Императора, додѣ да ся утвърди още ио-добрѣ. По едно врѣмѧ Евстатій, когото Императоръ-тъ бѣ поставилъ управителъ въ Охридѫ, обѣща ся да му го улови и тѣй отиде съ нѣколко души, та му ся прѣдстави като пріятель, и Ибасъ го прія въ дружество-то си, като Българинъ, безъ да ся усъмни на притворено-то му лице; нѣ въ единъ день, като бѣхѫ остали само двама-та, Евстатій го улови за шілж-тѫ, па извика хора-та си, които бѣхѫ ся скрыли, та го свързахѫ и избодухѫ му очи-ты. Послѣ тайно отъ войскѫ-тѫ му го отведохѫ при Гърцкыа царь, който заповѣда да го турятъ на голѣмы мѣкы за примѣръ на другы-ты Българи.

Василій, откакъ усвои вече цѣлѣ Българію, врѣдомъ по градове-ты постави свои управители, а по твърдини-ты наряди войски да пазять за да ся неподдигнатъ нѣкакъ Българе-ты. Послѣ това трѣгна съ голѣмѫ славѫ за камъ Цариградъ, дѣто граждане-ти го посрѣднихѫ съ голѣмо тържество и напѣкохѫ го Волчарохѹ — Българоубиецъ — (1019 г.). Тѣй е остало Българско-то царство подъ власть на Византійски-ты Императоры отъ 1020 до 1040 годинѫ.

19

Възбуненіе Българско.

Слѣдъ паданіе-то на Българско-то царство, Българія ся управлявѣ отъ Гърцкы князове, отъ които първъ е былъ Константинъ Діогенъ. Сѫдилища-та и законы-ты ся обърнѫхѫ на Гърцкыи языци и всичко